

Kristuskyrkan

Helsingfors svenska metodistförsamling, Apollogatan 5
marraskuu ja joulukuu 2025

Enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra."
(Luuk. 2:10-11)

Aivan kuin Betlehemissä

Tämän lehden kannessa oleva kuva on Metodistikirkolta, joka sijaitsee Beninissä. Benin on Afrikassa.

Mutta nyt ajattelen erästä toista Afrikan maata, ja toista aikaa. Suomen ruotsalaisella metodistikirkolla oli usean vuosikymmenen ajan 2 lähetystyöntekijää Zimbabwessa. Toisen nimi oli Margit Johansson. Margit oli sairaanhoitaja, joka koki kutsun lähetystyöhön. Koskaan hän ei ollut aikaisemmin lentänyt ja oli vain kerran Turun kadulla nähnyt mustaihaisen ihmisen. Ja niin hän lähti 1950-luvulla Rhodesiaan, kuten maan nimi silloin kuului.

Kerran istuin Margitin keittiössä Porvoossa, jossa hän asui jäätyään eläkkeelle. Puhuimme joulusta, jota viettäisimme muutaman viikon kuluksua. Ihmiset toivoivat valkeaa joulua, ”eihän muuten tule mitään joulutunnelmaa”, he sanoivat. Silloin kysyin Margitilta, minkälainen joulu oli Zimbabwessa. Ei, hänellä ei ollut koti-ikävä. Hän ei ollut kaivannut lunta. Mutta joulun tunnelman hän oli kyllä kokenut. ”Tai se oli oikeastaan enemmän kuin vain *tunnelma*. Meitä oli siinä sairaalassa muutamia eurooppalaisia hoitajia, ja me menimme jouluyönä ulos sairaalan ulkopuolella olevalle kentälle. Yö oli aivan pimeä – lukuun ottamatta niitä miljoonia tähtiä, jotka loistivat taivaalla. Jostakin tuli liljan tuoksua. Se oli niin hieno hetki, kun seisoi siinä ja lauloimme *Jouluyö, juhlayö* – ja totesimme: tähän on aivan kuin Betlehemissä!”

Joulu on jotakin enemmän kuin lumi tai liljantuoksu tai tähdet Afrikan taivaalla.

Joulu on enkelien laulua ja seimi ja vastasyntynyt lapsi.

Joulu on *Immanuel*: JUMALA KANSSAMME! *Teille on tänään syntynyt Vapahtaja!*

Ja kun ajattelemme sitä, niin oikeastaan kaikki muu menettää merkityksensä. Vain yksi on tärkeää: että Jumala lähetti Poikansa maailmaan, sovituksesi minun ja sinun ja kaikkien synneistä.

Siksi joulu merkitsee myös uutta toivoa – meidän elämällemme, koko maailmalle. Mennään siis pimeään marraskuun läpi Adventtiajan kasvavaan valoon kohti sitä ihanaa syntymäpäiväjuhlaa, jota saamme viettää, myös tänä vuonna!

Kaikka Växby

Rauha, koti ja yhteisö – uskon voimaa arjessa

Minulle usko merkitsee ennen kaikkea itsevarmuutta, lämpöä ja rauhaa – sellaista sisäistä ja ulkoista tasapainoa, joka kantaa arjen keskellä. Ehkä juuri siksi Raamatun kohta Jesaja 41:10 on aina tuntunut omalta:

“Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi.” Nuo sanat ovat kuin lupaus siitä, ettei koskaan tarvitse kulkea yksin.

Koti-Kirkko on minulle enemmän kuin paikka – se on toinen koti. Kun astun sen ovelle, tunnen aina saman rauhan, joka jo ensimmäisellä kerralla sai minut pysähtymään. Oli vaikea uskoa, että maailmassa voisi olla paikka, joka tuntuu näin omalta. Seurakunnasta on tullut kuin lisäperhe: ihmisiä, joiden kanssa voi nauraa, keskustella, jakaa elämää ja löytää lohtua.

En olisi ennen uskonut, kuinka hyvältä voi tuntua vain olla kirkossa ja jutella muiden kanssa. Siinä hetkessä ei tarvitse suorittaa mitään, ei olla muuta kuin oma itsensä. Vuosien varrella olen ymmärtänyt, että usko ei ole vain yksilön kokemus – se on myös yhteisön voima. Mitä vahvemmaksi oma usko on kasvanut, sitä syvempää rauhaa olen saanut kokea.

Kirkko on kuin majakka elämän meren keskellä. Sen valo muistuttaa, että aina löytyy suunta, vaikka myrskyt hetkellisesti sumentaisivatkin näkymän. Meillä jokaisella on oma pieni pala kirkkoa sydämessämme – se osa, joka kantaa ja kutsuu palaamaan takaisin, kun elämä käy raskaaksi.

Yhdessä seurakunnan kanssa jaetut hetket – niin vaikeat kuin iloisetkin – ovat kuin kudelman, joka sitoo meidät toisiimme. Me saamme tukea silloin, kun tarvitsemme, ja saamme iloita yhdessä, kun sydän on kevyt. Siinä on uskon kauneus: se ei ole vain sanoja tai rituaaleja, vaan elävää yhteyttä, joka antaa voimaa jokaiseen päivään.

Ville Ferm

Ville liittyi seurakuntaamme 27.4.2025

Pyhäohjelma (viikko-ohjelma s 8)

Sunnuntai 2.11.

11.00 Jumalanpalvelus. Muistosanat. Pro Christo laulaa. Luut Klaver, Kaikka Växby. Herran ateria.

Sunnuntai 9.11.

18.00 Keskusteluilta. Isänrooli tänään. Juha Kajander, Kaikka Växby.

Sunnuntai 16.11.

11.00 Pyhiinvaeltajan messu. Nina Westerback laulaa.

Sunnuntai 23.11.

18.00 Kirjallisuusilta. Merete Mazzarella kertoo kirjastaan ”I skrivande stund”. Ajatuksia ajasta, elämästä ja vanhenemisesta.

Sunnuntai 30.11. (1. adventtisunnuntai, uusi kirkkovuosi alkaa!)

11.00 Jumalanpalvelus. Kaikka Växby, Luut Klaver ym. Herran ateria.

Sunnuntai 7.12.

15.00 Joulujuhla Art Café Immanuelissa, Charlotta & Jami m.m.

Sunnuntai 14.12

16.00 Pro Christon joulukonsertti: Joulua stressiä.

Sunnuntai 21.12.

18.00 Tuomaanpäivän ilta. Laulamme joululauluja, Juha Kajander kertoo apostoli Tuomaan elämästä.

Keskiviikko 24.12. (Jouluaatto)

15.00 Jouluaaton hartaus. Kaikka Växby, Luut Klaver m.m.

Sunnuntai 28.12. (Viattomien lasten päivä)

11.00 Jumalanpalvelus. Kaikka Växby, Luut Klaver.

Tisdag 6.1. (Loppiainen)

18.00 Vesper. Luut Klaver, Juha Kajander. Sarah Tiainen puhuu.

Tilaisuuksien jälkeen kahvila ja yhdessäoloa (ei jouluaattona).

Uskontojen monimuotoisuutta Beninissä

Yhdeksän viikon aikana koin seikkailun Afrikassa, Villa Karossa Beninissä. Villa Karo on ainutlaatuinen kulttuurikeskus ja taiteilijayhteisö, joka sijaitsee Grand Popon pienessä rannikkokaupungissa Beninissä, Länsiafrikassa.

Villa Karo toimii siltana pohjoismaisen, ennen muuta suomalaisen, kulttuurin ja länsi-afrikkalaisen kulttuurin välillä. Siellä kohtaavat taiteilijat, tutkijat ja kulttuurityöläiset kahdesta maanosasta luomaan, oppimaan ja vaihtamaan ideoita. Villa Karossa järjestetään taidenäyttelyitä, konsertteja, seminaareja ja työpajoja. Pohjoismaiset taiteilijat ja kulttuurityöläiset voivat anoa paikkaa Villa Karossa. Samalla he voivat viettää aikaa Grand-Popossa ja tutustua toiseen kulttuuriin syvällisemmin.

Benin on kapea maa joka sijaitsee Länsi-Afrikassa, Nigerian ja Togon välissä, ja sillä on myös rannikkokaistale etelässä olevan Guineanlahden rannalla. Siellä asuu noin 13 miljoona ihmistä. Siellä puhutaan monia kieliä. Ranska on maan virallinen kieli - mutta on myös monia kansallisia kieliä kuten fon, yoruba ja bariba.

Beninissä asuu yli 40 erilaista kansanryhmää. Jokaisella on omat traditionsa, kielensä ja kulttuurinsa, mutta kaikki antavat oman panoksensa kansalliseen identiteettiin. Usein näkee kuinka ihmiset elävät rinnakkain ja viettävät toistensa juhlia – arjessa on suvaitsevaisuus ja monipuolisuus läsnä. Ja arjessa käytetään monia paikallisia kieliä.

Voodooon lisäksi vietetään sekä kansallisia että uskonnollisia pyhiä, kuten: itsenäisyyspäivä 1 elokuuta, eid ja joulukuu. Häät ja hautajaiset ovat suuria sosiaalisia tapahtumia, joissa on paljon musiikkia, tanssia ja ruokaa – ja ne kestävät useamman päivän. On myös perinteisiä festivaaleja, joilla juhlitaan sadonkorjuuta, sadeajan alkua ja muita yhteiskunnalle tärkeitä asioita.

Benin on yksi uskonnollisesti kaikkein monimuotoisimmista maista Länsi-Afrikassa. Siellä elävät yhdessä perinteinen uskonnollisuus, kristinusko ja islam – ne muodostavat rikkaan hengellisyiden ja erilaisten tapojen vahvan verkoston. Voodoo on myös tärkeä uskonto Beninissä, ja maata pidetäänkin voodooon alkuperämaana.

Kristinuskolla on vahva läsnäolo, ennen kaikkea katolisen ja protestanttisten kirkkojen kautta. Se alkoi siirtomaa-aikana ja on jatkanut kasvuaan. Kirkot ja katedraalit ovat tavallisia kaupunkikuvassa, ja kristittyjen juhlia vietetään usein suuresti iloiten isolla joukolla.

Islam on kolmanneksi suurin uskonto ja toimii eniten Pohjois-Beninissä, erityisesti bariba- ja fulaniryhmissä. Moskeijoiden minareetit ja rukoushuudot ovat yhtä luonnollisia kuin kirkonkellot ja voodoorummut.

(Jatkuu sivulla 7)

Sanan kirkot

Sain tilaisuuden viettää

jumalanpalvelusta kielellä, jota Jeesus puhui! Tai ainakin kielellä, joka muistuttaa Jeesuksen puhumaa aramean murretta. Jumalanpalvelus Södertäljen kaldealauskatolisessa kirkossa oli nelikielinen. Liturginen kieli on syyria, vanha aramean variantti. Nykyaramea on sen verran erilaista, että sitä pidetään eri kielenä. Kaikki kaldealaiset eivät kuitenkaan käytä kaldealaismurretta arkikielenään. Vanhempi väki puhuu sujuvammin arabiaa, vanhan kotimaan kieltä, kun taas monille nuorille ruotsi on vahvempi kieli.

Olen kauan ollut kiinnostunut aramean kielestä ja aikoinaan käynyt kielikurssinkin yliopistolla. Olen myös tiennyt Södertäljen orientaalkirkkoista ja halunnut tutustua niihin paikan päälle, mutta eihän sellaista tee yksin, en ainakaan minä. Kun sain tietää ryhmämatkasta, jolla tutustuttaisiin noihin kirkkoihin, halusin mukaan, vaikka seurakunta vietti samaan aikaan syysjuhlaa. Olimme ekumeeninen porukka, useimmat Turun seudulta, useimmat luterilaisia – pappeja, diakoneja ja maallikkoja, muutama ortodoksi ja katolinen, yksi anglikaani ja yksi metodisti. Matkanjohtaja Emil Anton on teologian tohtori ja turistiopas, jolla on juuria kahdessa noista kirkkoista.

Kävimme kaikkiaan kuudessa kirkossa, joista viisi sijaitsi Södertäljessä ja yksi Tukholman lähiössä. Tutustuimme myös teologiseen seminaariin ja assyrialaiseen kulttuurikeskukseen. Sunnuntaina saimme valita, missä viettäisimme jumalanpalvelusta. Tarjolla oli kaldealauskatolisen lisäksi kolme syyrialaisortodoksista vaihtoehtoa.

Kaldealauskatolinen kirkko oli täpötäynnä, mutta kyseessä ei ollutkaan mikään tavanomainen sunnuntai. Itse piispa toimitti messun ja vihki 20 diakoniaa, useimmat aivan nuoria, joukossa muutama vanhempikin. Muutama sai piispalta kehua hyvästä kaldean kielen taidosta. Herran aterialle saimme mekin osallistua, kirkkokunnasta riippumatta.

Orientaalkirkot syntyivät 400-luvulla, kun itäiset kirkonjohtajat eivät voineet hyväksyä Khalkedonin kirkolliskokouksen kreikankielisiä lauselmia, jotka koskivat Kristuksen jumalallista ja inhimillistä luontoa. Eri ryhmillä oli eri vastaväitteet, joiden ympärille muodostui kirkkokuntia. Myöhemmin osa niistä on liittynyt katoliseen kirkkoon, mutta säilyttänyt omat liturgiansa.

Joskus kuulee protestanttisia kirkkoja sanottavan ”sanan kirkkoiksi”, koska ne korostavat joko Raamattua ohjenuoranaan tai saarnaa jumalanpalveluksensa keskeisenä osana. Asian voi nähdä toisinkin: Missään en muista nähneeni – siis nähneeni – esillä niin paljon Jumalan sanaa kuin Ruotsin orientaalkirkkoissa. Eri asia sitten on, kuinka moni osaa lukea näitä tekstejä, Monille aramea on vain puhekieli. Jotta voisi lukea kaiken, pitäisi opetella kaksi eri kirjaimistoa, juhlava estrangelo (kuvassa) ja toinen kahdesta vokaalimerkeillä varustetuista kirjaimistosta, itäinen tai läntinen. Se voi olla monelle liian suuri haaste, mutta nuorien diakonikokelaiden on varmaan hyödyllistä nähdä pyhiä kirjoituksia seinällä.

Juha Kajander

(jatkoa sivulta 5)

Ei ole ollenkaan tavatonta, että beniniläiset osallistuvat erilaisiin uskonnollisiin sere-monioihin. Uskonnollinen suvaitsevaisuus leimaa maata. Täällä voi samassa per-heessä olla sekä kristittyjä että muslimeja, tai harjoittaa voodooa jonkin muun us-konnon kanssa. Tämä harmoninen yhteiselo on eräs Beninin ainutlaatuinen tunto-merkki, missä hengellisyys saa monia ilmenemismuotoja, mutta rakentaa aina siltoja muurien sijaan.

Beninissä taide on lujasti yhdistetty traditioon ja uskontoon. Veistokset, pronssi-esineet ja naamarit ovat tavallisia, erityisesti Abomeyn ja Porto-Novon vanhoissa kuningaskunnissa. Musiikki ja tanssi leimaavat elämää – arjesta juhlaan – rytmeillä, jotka saavat kenen tahansa haluamaan lähteä liikkeelle. Perinteisiä instrumenttejä kuten rumpuja, balafonia ja koraa käytetään ahkerasti.

Metodistikirkko Beninissä

Metodismi tuli Beniniin siirtomaa-aikakaudella, lähinnä eurooppalaisten lähetystyön-tekijöiden kautta, myöhemmin myös muista afrikkalaisista maista. Ensimmäiset me-todistiset lähetystyöntekijät tulivat Beniniin 1900-luvun alussa. Työ suuntautui evan-geliointiin, koulutukseen ja sairaanhoitoon. Kirkkoja ja kouluja perustettiin, mikä toi kirkolle vahvan jalansijan.

1900-luvulla metodismi jatkoi kasvuaan Beninissä. Metodistikirkosta tuli pian yksi maan tärkeimmistä protestanttisista kirkkoista, panostaessaan ennen muuta koulutukseen ja yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Monet koulut, sairaalat ja sosiaaliset projektit ovat metodistien aloittamia. Se on vaikuttanut myös elintason ja kou-lutustason kohottamiseen monilla alueilla.

Beninin metodistikirkko on kohdannut erilaisia haasteita, esimerkiksi muiden kristittyjen yhteisöjen ja perinteisten uskontojen kohdalla. Siitä huolimatta kirkko on jatkanut kasvuaan, osaksi myös koska se on jatkanut sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämistä ja myös tehdessään työtä lasten ja nuorten parissa. Kirkko on sopeutunut paikallisiin traditioihin ja kieliin ja siten tullut osaksi Beninin kulttuurin moninaisuutta.

Tänään metodismi on tärkeä tekijä Beninin koulutus- ja hoivasektorilla. Kirkolla on kouluja, yliopisto ja sairaaloita ja se vaikuttaa myös asioissa, jotka koskevat demo-kratiaa, rauhaa ja ihmisoikeuksia. Metodistikirkko on myös aktiivisesti mukana eku-meenisessa liikkeessä ja uskontojen välisessä keskustelussa, mikä vielä auttaa kasvaan ymmärrykseen ja yhteistyöhön yhteiskunnassa.

Päivi Storgård

BA2 - Posti Oy
Posti Green

Viikko-ohjelma:

Keskiviikkoisin

klo 12-13 Leivänjako, Päivän sana (ei 24.12)

klo 13-16 Art Café Immanuel (ei 24.12)

Manuela tiistaisin klo 12-16, torstaisin klo 16-20

Riktning torstaisin klo 18 (30.10., 13.11., 27.11., 11.12.)

Pro Christo harjoittelee perjantaisin klo 18.30-21

Tule mukaan vaikuttamaan:

Avoin foorumi 11.11. klo 18

Vapaata keskustelua seurakunnan toiminnasta.

Seurakuntakonferenssi 3.12. klo 18

Seurakunnan päättävä elin. Puheenjohtajana piirikunnanjohtaja Sarah Tiainen. Budjetti ym. asioita. Jäsenillä on äänioikeus.

Info

e-post helsingfors@metodistkyrkan.fi

Hemsida helsingfors.metodistkyrkan.fi

Facebook Kristuskyrkan—Helsingfors svenska metodistförsamling

Bankkonto FI18 4055 2610 0003 76, referens 3020

Studio Manuela, Rita von Konow, 040 096 4877

Kansliet, Sonja Nygård, 040 019 8904 onsdagar 13-15

Församlingsrådets ordf. Juha Kajander, 044 370 3747, jmzk@mm.st